

Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget ønsker at tilkendegive følgende:

De to lovforslag er den skattemæssige opfølgning på en af de mest problematiske dele af kommunalreformen: den uacceptable finansiering af regionerne og dermed sundhedsvæsenet.

I forbindelse med behandlingen af L 71 i folketingsåret 2004-05, 2. samling, om regionernes finansiering angav et mindretal i betænkningen afgivet af Kommunaludvalget følgende begrundelse for med alle midler at modsætte sig en vedtagelse af den finansielle konstruktion:

»Socialdemokratiets, Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget skal på det kraftigste advare imod at gennemføre den finansieringsmodel, som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet for de nye regioner som et led i aftalen om strukturreformen fra juni 2004.

For regeringen har det udviklet sig til et mantra, at de nye regioner ikke må ligne eller erstatte de nuværende amter. Derfor må de folkevalgte i de fem nye regioner ikke få nogen reel indflydelse på indtægtssiden til finansiering af de opgaver, som skal løses fremover. Regionerne skal således løse sine opgaver med den økonomi, som de bliver tildelt af staten, og gennem de af staten fastsatte kommunale bidrag til regionerne.

Hermed fjerner man det økonomiske ansvar fra de folkevalgte i regionerne. Dermed påtager finansministeren sig det fulde ansvar for, at der er økonomi i regionerne til at løse opgaverne – herunder især sundhedsopgaven. Denne opsplitting af ansvaret for henholdsvis indtægter og udgifter er på direkte kollisionskurs med det anerkendte forvaltningsprincip om, at opgaver og økonomisk ansvar skal følges ad. Derfor har mindretallet også på det kraftigste advaret regeringen imod konsekvenserne af at fjerne det økonomiske ansvar fra regionernes egen folkevalgte ledelse.

Vore bekymringer understøttes af erfaringen fra udlandet, hvor man har gennemprøvet lignende modeller. Senest har man i Norge overladt ansvaret for sygehusopgaven til udpegede bestyrelser, men placeret det økonomiske ansvar hos regeringen. Resultatet er blevet dramatiske stigninger i udgifterne og gentagne henvendelser til regeringen om at få tilført nye og flere penge til at løse opgaven.

På den baggrund kan finansministeren med den nye struktur se frem til løbende at modtage henvendelser om at få flere penge, hvis regionernes opgaver skal løses på et tilfredsstillende niveau.

Regeringen forsøger at fremstille det som om, at såfremt regionerne får ansvaret for egne indtægter gennem ret til skatteudskrivning, vil det indebære en samlet højere beskatning af borgerne. Efter vores opfattelse forholder det sig snarere omvendt. Da sygehus- og sundhedsopgaven fortsat skal finansieres gennem skatter og afgifter, handler det om at gennemføre en struktur, der sikrer den bedste sygdomsbehandling af borgerne gennem den mest effektive og mest omkostningsbevidste tilrettelæggelse af opgaven. Det sker kun, såfremt ansvaret for opgaven og ansvaret for økonomien følges ad. Derfor er risikoen tværtimod, at den valgte model vil medføre et udgiftspres, som indebærer højere skatter, fordi man placerer ansvaret for opgaverne og økonomien hos to forskellige instanser, eller det kan medføre nedskæringer, fordi regionsrådene bliver stødpude mellem borgerne og regeringen, der sikrer sig det fulde herredømme over regionernes indtægter.

Nu vælger man en lovbestemt model med en uigennemsigtig kommunal medfinansiering, hvor kommunen skal betale et bidrag, hver eneste gang deres borgere er i berøring med det regionale sundhedssystem. Det betyder, at der hvert år skal foretages 60-70 millioner posteringer som grundlag for de regninger, der løbende skal sendes fra regionerne til kommunerne som betaling på sundhedsområdet.

Et bureaukratisk system, som er umuligt for kommunerne at kontrollere og gennemskue.

Alle uvildige sagkyndige har advaret imod systemet og frygter, at det kan medvirke til en ringere betjening af borgerne og forhindre en hensigtsmæssig udvikling af sygehusområdet. Regeringen på sin side har erkendt, at der ikke er foretaget nogen form for egentligt forarbejde som baggrund for modellen, og at man ikke kan pege på lignende modeller i udlandet som baggrund for forslaget.

Dertil kommer, at det bidrag, som skal betales af kommunerne, kraftigt vil forstærke de økonomiske uligheder i kommunerne. Med baggrund i de oplysninger, som regeringen har afgivet under udvalgsbehandlingen, vil fordelingen af